

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1399/2025
27.11.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светлане Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Милене Рашић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Ковачевића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К.бр.713/23 од 12.05.2025.године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 145/25 од 05.09.2025.године, у седници већа одржаној дана 27.11.2025. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Ковачевића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Новом Пазару К.бр.713/23 од 12.05.2025.године и Вишег суда у Новом Пазару Кж1 145/25 од 05.09.2025.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару К.бр.713/23 од 12.05.2025.године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ и осуђен на казну затворау трајању од осам месеци, коју ће издржавати у просторијама у којима станује, са применом електронског надзора, с тим што не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција. Уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. Окривљени је осуђен и на новчану казну у износу од 50.000,00 динара.

Истом пресудом окривљени је обавезан, на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. став 2. тачка 7) и став 4. ЗКП, да надокнади трошкове кривичног поступка у укупном износу од 111.687,50 динара и то ОЈТ-у износ од 91.687,50 динара и суду износ од 20.000,00 динара. Обавезан је окривљени да сходно одредби члана 261. став 2. тачка 9) ЗКП, на име паушала плати суду износ 15.000,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1 145/25 од 05.09.2025.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Ковачевића и потврђена пресуда Основног суда у Новом Пазару К.бр.713/23 од 12.05.2025.године.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Душко Ковачевић, због повреде закона из члана 16., 440., 441. став 1., 438. став 1. тачка 9) у вези члана 420. и члана 501. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан, али без предлога какву одлуку да донесе.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужилаштву, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења јавног тужиоца Врховног јавног тужилаштва и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Душка Ковачевића је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног наводи да је суд прекорачио оптужбу на штету окривљеног изменом чињеничног описа у оптужном акту. Свој став бранилац образлаже наводима да је у оптужном предлогу Основног јавног тужилаштва у Новом Пазару Кт.бр.615/23 од 07.12.2023.године окривљеном стављено на терет да је извршењем кривичног дела нанео штету оштећеној у износу од 14.635,00 динара, док је у изреци пресуде наведен износ од 10.361,00 динара, а да претходно јавни тужилац оптужни предлог није изменио до завршетка главног претреса на начин да се износи из оптужног предлога и изреке пресуде подударају.

Изнете наводе захтева браниоца Врховни суд оцењује као неосноване из следећих разлога:

Оптужним предлогом Основног јавног тужилаштва у Новом Пазару Кт.бр. 1373/22-Кт.бр. 615/23 од 07.12.2023.године окривљеном АА је стављено на терет да је дана 15.11.2022.године, у Новом Пазару, стању урачунљивости и са умишљајем, свестан забрањености свога дела чије је извршење хтео, у намери да себи прибави протвправну имовинску корист лажним приказивањем чињеница, довео у заблуду и одржавао у заблуди оштећену ББ из ..., тако што је са броја телефона 062 ... позвао на њен број телефона 064 ... и понудио јој робу по повољној цени и то: два прекривача, два јастука, нутрибулит и сецко за 14 635 динара, на шта је оштећена пристала уз договор да јој робу пошаље брзом поштом, па је дана 17.11.2022.године достављач брзе поште „Пост нет“ доставио пошиљку и за исту дала је откупнину у наведеном износу и за поштарину 365,78 динара, а кад је отворила пакет унутра су била само два мала прекривача и два јастука, по отварању пошиљке позвала је окривљеног који јој се

јавио у поподневним часовима и рекао јој да је дошло до грешке и да ће јој послати осталу робу, на инстирање оштећене да јој не шаље робу већ да она њему врати послату пошиљку а да он њој врати новац, он је пристао и рекао да нема проблема, да ће неко из брзе поште доћи да преузме робу и врати новац што није учинио, након тога није се јављао на наведени број телефона, па је тиме навео оштећену на штету своје имовине нешто учини, чиме је извршио кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ.

Изреком пресуде Основног суда у Новом Пазару К.бр.713/23 од 12.05.2025.године је окривљени АА оглашен кривим да је дана 15.11.2022. године, у Новом Пазару, у стању урачунљивости и са умишљајем, свестан забрањености свог дела чије је извршење хтео, у намери да себи прибави противправну имовинску корист у износу од 10.361,50 динара, лажним приказивањем чињеница, довео у заблуду и одржавао у заблуди оштећену ББ из ..., тако што је са броја телефона 062 ... позвао на њен број телефона 064 ... и понудио јој робу по повољној цени и то два прекривача, два јастука, нутрибулит и сецко за 14. 635,00 динара, на шта је оштећена пристала уз договор да јој робу пошаље брзом поштом па је дана 17.11.2022. године достављач брзе поште „Пост нет“ доставио пошиљку и за исту дала је откупнину у наведеном износу и за поштарину 365,78 динара, кад је отворила пакет унутра су била само два мала прекривача и два јастука, по отварању пошиљке позвала је окривљеног који се јавио у поподневним часовима и рекао јој да је дошло до грешке и да ће јој послати осталу робу, на инсистирање оштећене да јој не шаље робу већ да она њему врати послату пошиљку а да он њој врати новац, он је пристао и рекао да нема проблема, да ће из брзе поште доћи да преузме робу и врати новац, што није учинио, након тога није се јављао на наведени број телефона, па је тиме навео оштећену на штету своје имовине нешто учини, чиме је извршио кривично дело превара из члана 208. став 1. КЗ.

Према одредби члана 420. став 1. ЗКП пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет пресуде и оптужбе) и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе).

По оцени Врховног суда, у изреци правноснажне пресуде, а у односу на оптужни акт, постоји идентитет лица које је оптужено и то окривљеног АА (субјективни идентитет) и дела које је предмет оптужбе и то кривичног дела превара из члана 208. став 1. КЗ (објективни идентитет), а за које кривично дело је окривљени оглашен кривим. Из наведеног произилази да је суд у потпуности решио предмет оптужбе те да пресудом оптужба није прекорачена.

У чињеничном опису нису додате нове радње окривљеног, већ је само прецизиран износ противправне имовинске користи и то тако што је у изреци пресуде наведено да је окривљени себи прибавио противправну имовинску корист у износу од 10.361,50 динара, а да је укупна вредност ствари које је поручила оштећена износила 14.635,00 динара, док је у оптужном предлогу само била наведена укупна вредност поручених ствари у износу од 14.635,00 динара, која се самим тим сматрала и висином прибављене имовинске користи, па самим тим није повећана криминална количина радњи кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим и осуђен, нити је

окривљени због наведене измене стављен у неповољнији положај, већ напротив, презирирање у изреци пресуде је учињено у корист окривљеног.

Имајући наведено у виду, суд је наводе захтева за заштиту законитости у односу на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП оценио као неосноване.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног истиче да током поступка није доказано да је окривљени извршио предметно кривично дело, те се пресуда заснива на фикцији да је оштећена наручила више робе него што је добила и платила, да ју је окривљени звао, послао робу и примио новац, а у ствари једини разлог због чега је оштећена поднела кривичну пријаву, било је незадовољство квалитетом примљене робе. Поред тога, број телефона наведен у оптужном предлогу је 062 ..., и исти је различит у односу на број телефона у службеној белешци МУП, кривичној пријави и Пост Нет налогу, а то је 062 ..., а чињеница који број је користио окривљени је од значаја ради утврђивања ко је позивао оштећену и са ког броја, те се не може прихватити закључак другостепеног суда да се ради о очигледној омашци у куцању. Бранилац је још истакао да је једина веза окривљеног са целим случајем та што је преварен од стране свог пријатеља ВВ, који се бавио телефонском продајом робе и који је преко личне карте окривљеног послао робу оштећеној и примио новац, а окривљени никада није станао нити био пријављен на адреси која је наведена у „Пост нет“ налогу од 17.11.2022.године.

По оцени Врховног суда, на овај начин бранилац окривљеног наведене повреде образлаже тако што оспорава утврђено чињенично стање и полемише са чињеницама утврђеним у правноснажним одлукама, те указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, па на овај начин суштински указује на повреду закона из члана 440. ЗКП.

У осталом делу захтева бранилац окривљеног указује на повреду закона из члана 16. ЗКП, јер побијане пресуде немају доказе који пружају извесност, те истиче да је суд приликом испитивања оптужног предлога морао да констатује очигледну неподударност у бројевима телефона те да врати оптужни акт тужиоцу ради исправљања недостатака, а што суд није учинио, чиме је повредио одредбу члана 501. ЗКП.

Бранилац још указује и на повреду закона из члана 441. став 1. ЗКП, са образложењем да је изречена казна према окривљеном престога, те да суд није у довољној мери ценио олакшавајуће околности на страни окривљеног, а то је да је оштећена одустала од кривичног гоњења и да није истакла имовинско-правни захтев јер ју је окривљени обештетио и то у износу већем него што је утврђено самом пресудом.

Како повреде одредби чланова 16., 440., 441. став 1. и 501. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење захтева за заштиту законитости, то се Врховни суд у оцену изнетих навода, није ни упуштао.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Немања Симићевић, с.р.**

**Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић, с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић